

Világ proletárjai egyesüljétek!

NÉPLAP

AZ MDP HAJDÚ-BIHARMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

XI. ÉVFOLYAM, 249. SZÁM

ARA 50 FILLER

VASÁRNAP, 1954 OKTÓBER 17.

Mai számból:

Győz az élet — tíz éve szabad Kaba (3. oldal) — Nemzetközi szemle (4. oldal) — A minisztertanács határozata a racionalizálással elbocsátott dolgozók helyzetének könnyítéséről (5. oldal) — A DISZ KV felhívása az ifjúsághoz a fémgyűjtésben való részvételre (5. oldal) — A tiszacsegei Kossuth tisz földjein éjjel-nappal folyik a szántás-vetés (5. oldal)

Kommunista becsülettel helytállunk a Központi Vezetőség határozatának végrehajtásában

A megyei pártaktíva tanácskozása — Barcsi Gyula elvtárs beszéde

A Magyar Dolgozók Pártja Hajdú-Bihar megyei bizottsága szombaton délelőtt a Pártoktatás Házában aktívülést tartott. Az elnökségben foglalt helyet Szabó János elvtárs, város- és község-gazdálkodási miniszter, Szabó István elvtárs, honvédelmi miniszterhelyettes, a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének tagja. Az ülést kilenc óra után néhány perccel Kulcsár Ferenc elvtárs, a megyei pártbizottság másodtitkára nyitotta meg, majd Barcsi Gyula elvtárs, a megyei pártbizottság első titkára tartott beszámolót a Központi Vezetőség október 3-i határozatának ismertetéséről. Beszédében többek között a következőket mondotta:

Pártunk múlt évi júniusi határozatát, a III. pártkongresszus határozatait megyénk dolgozó kedvezően, örömmel fogadták. A júniusi határozat kedvező hatása már ebben a gazdasági évben főbb tekintetben érezhető volt. A határozat alapján bizonyos mértékig javult a termelési érdeklődés, javult a termelési kedv. Ez kedvezően hatott a talajművelésre, s általában a mezőgazdasági munkák végzésére, a mezőgazdasági termelésre.

Megyéinkben is igen megnőtt a dolgozó parasztlak munkaeszközök iránti kereslete, ezt sajnos csak részben voltunk és vagyunk képesek kielégíteni. A mezőgazdasági kiségek, illetve a munk

eszközök forgalma 1954. első felében kapából 65 mázsával, kaszából 26 mázsával, ásóból 55 mázsával, ekéből 972, ekekapából 1372 és boronából 970 darabban volt nagyobb a múlt év hasonló időszakához viszonyítva.

ellátását, az ipar termelésének növekedését. A párt álláspontja az, hogy fejleszteni kell a mezőgazdaságot, javítani kell a dolgozók élet-színvonalát, és így kell előre megnövekedni!

Az ipar is alá van rendelve a főfeladatnak, a mezőgazdaság fejlesztése feladatának. Tehát az ipar feladata is elsősorban a mezőgazdaság gépekkel való ellátása, a közszükségleti cikkek tömegének növelése, a minőség tovább javítása.

Az életszínvonal emelkedéséről szólva Barcsi elvtárs a többek között megállapította:

Az elmúlt évi állapotokkal szemben, a júniusi intézkedések nyomán már ez évben is komoly kezdeti eredményeket értünk el. Ezek az eredmények növelték a párt és tömegek kapcsolatát, a munkások és parasztlak kapcsolatait, növekedett a párt és tömegek közötti bizalom. Azonban ezek csak kezdeti eredmények, de még nagyon súlyos hibák, hiányosságok vannak, amelyek akadályozzák a párt és a tömegek kapcsolatának további javulását, a bensőséges bizalmat, a munkás-paraszt szövetséget, a város és falu kapcsolatának további megszilárdulását.

Vegyünk a mezőgazdaságot. Mi ebben az évben igen sok gépet kaptunk, tehát nagymértékben javult a mezőgazdaság műszaki ellátottsága. Javult a káderhelyzet is. Ez évben 151 agronómust küldtek közvetlenül a termelés frontjára. Azonban igen nagy hiányosságunk van növényápoló, vető- és betakarító gépekben.

Bár leküldtünk 151 agronómust, még sem adtuk meg a mezőgazdaságnak a megfelelő káder-segítést.

Nagyon vontatottan — korántsem a júniusi határozat szellemében — haladnak a mezőgazdasági építkezések. A mezőgazdasági építkezések fejei tervét: 73 százalékra teljesítettük. Szeptember 30-ig 116 létesítményt kellett volna átadni, ezzel szemben az építőipar átadott 52 létesítményt.

Ezt a súlyos elmaradást nem lehet azzal magyarázni, hogy év közben többször módosították a terveket. Nagyon súlyos az elmaradás az építő alapanyag, téglák, cementgyártás terén. A Debreceni Tég-

gyár fejei tervét 78, a Cementárupari Vállalat 3-ik negyedévi tervét csak 79 százalékra teljesítette, ugyanakkor mindkét vállalat beralap tervét alaposan túllépte. A Cementárupari Vállalat 0,9 százalékos tervezett nyereséggel szemben 28,6 százalékos veszteséggel zárta fejei tervét.

Állami gazdaságaink — kivéve a húzó gazdaságokat — fejei mérleg alapján kivétel nélkül mind deficitet zártak. Különösen nagy a veszteség a bősziroményi, biharkeresztesi és berettyóújfalui állami gazdaságban. A hajduböszörményi állami gazdaságban az egy kat. holdra jutó veszteség — a tervezéshez viszonyítva — 954, a biharkeresztesi-ben 934, a berettyóújfaluban 899 forint, ami már több a soknál.

Mivel magyarázhatók ezek a rossz eredmények? Elsősorban az észszerűtlen termeléssel, ami viláthatatlanul összefügg a túlzott centralizmussal, a bosszantó, helytelen tervekkel, de összefügg a nagyfokú pazarlással, lógással, lopással, az adminisztratív erők túlzott feladásával, tehát a roppantul megnövekedett bürokratizációval. Összefügg a vezetéssel, az erélytelen, rendellenességet eltűrő, a lehetőségeket ki nem használó statisztizálással. Sőt összefügg azzal a ténnyel, hogy egyes vezetők jogtalan anyagi előnyöket biztosítanak maguknak, és ezért nem mernek a rendellenességgel szembeállítani.

Ezek idézik elő állami gazdaságainknál, gépalomáinknál a deficitet, a termelékenység, az önköltség tarthatatlan, rossz alakulását.

Növekszik az önköltség

Elsősorban a funkcionáriusoklás, de minden pártagnak, a dolgozóknak kötelessége, hogy harcoljanak a rendellenességek ellen. Mi és minden vezető felelősök vagyunk azért, ha területünkön olyan normákkal dolgoznak, amelyek nem a takarékosságot, hanem az anyag- és munkaerő-pocséklást segítik elő, hogyha indokolatlanul magas adminisztratív létszám alakul ki.

De nagyon sok olyan hiba is van, ami közvetlen a mi munkánk, a helyi vezetők munkájával — hozzátéve, rossz munkájával — függ össze. Nézzünk néhány példát: A megye ipara 1954. évi első fejei tervét 103,7 százalékkal teljesítette, ugyanakkor beralap tervét 2,4 százalékkal túllépte. A harmadik negyedévi terv teljesítése során a beralap-felhasználás a tervteljesítéshez viszonyítva nem javult, ellenkezőleg, rosszabbodott. Megyénk ipara harmadik negyedéves tervét 101,3 százalékra, ugyanakkor beralap tervét 107 százalékkal teljesítette, vagyis majdnem 6 százalékkal túllépte.

Magasan túllépte beralap tervét a Cementárupari Vállalat, a Malomipari Egyesülés, a Tánácsos Cipőgyár, az Erőmű, a Ruhagyár. Számos vállalatnál a 100 forintos munkabérré eső termelés jóval alacsonyabb a tervezettnél.

Tűrhetetlen az az anyagpocséklás, ami különösen az építőiparban fennáll. A Mezőgazdasági Építőipari Vállalatnál — szerényen számítva — a felhasznált anyagok, mintegy 10—15 százaléka elpocsékolják. Ez maga közel 2 millió forint anyagi kárt jelent. A vállalatnál rengeteg az igazolatlan mulasztás, ami az ez év első 8 hónapjában 1738 napot telet ki.

Ezek a hibák, hiányosságok a mi munkánk, a vállalat vezetőjének munkájával függnek elsősorban össze. Azért fordulnak elő ezek a súlyos hibák és hiányosságok, mert pártszervezetünk vezetői nagyon keveset, vagy egyáltalán nem ellenőrzik a termelékenység mutató számát, nem hívják fel a gazdaságvezetők figyelmét és nem hoznak kellő határozatokat a hibák kijavítására. Ezért fordulhatnak és fordulhatnak elő ilyen hibák, mert a pártszervezetek, a pártbizottságok — mi magunk is — esetenként eléggé elnézőek, túrelmesek, liberálisak voltunk. Továbbá azért is, mert az utóbbi időben az ellenség elleni harc eléggé háttérbe szorult és ebből kifolyólag mondhatom sok helyen az ellenség egyre nyitottabban, szemtelenebbül garázdálkodik, lajzítja a munkafegyelmet, pocsé-

(Folytatása a 2. oldalon)

Megnőtt a dolgozó parasztlak termelési kedve

Számtalan tény lehetne felsorolni, ami a dolgozó parasztlak termelési kedvének megnövekedését, a júniusi határozat, az új politika helyességét tükrözi. A júniusi határozatait függ össze a dolgozó parasztlak lakás és gazdasági épületeinek igen meggyorsult ütemű építkezése, az öntözéses terület rohamos növekedése. Ezzel függ össze, hogy növekedett a termelési kedv, a munkások és parasztlak közötti kapcsolatok, a munkások és parasztlak közötti bizalom. Azonban ezek csak kezdeti eredmények, de még nagyon súlyos hibák, hiányosságok vannak, amelyek akadályozzák a párt és a tömegek kapcsolatának további javulását, a bensőséges bizalmat, a munkás-paraszt szövetséget, a város és falu kapcsolatának további megszilárdulását.

Nem indokolt az elmaradás a begyűjtésben

A begyűjtés helyzetét ismertetve Barcsi elvtárs megállapította: — Ha a begyűjtés ütemét vesszük figyelembe, akkor meg kell mondanunk, súlyos elmaradás van az állami termékek begyűjtésénél. Sertésből 5120 mázsa, baromfi-ból 85 mázsa, tojásból 1500 mázsa az elmaradás. Ennyivel tartozik a megye a népgazdaságnak. Indokolt-e ez az elmaradás? Nem, egyáltalán nem indokolt.

Hogy mennyire nem indokolt, azt világosan bizonyítja a szabadiaci forgalma. A szabadiaccon hízott sertésből csak az állami felvásárlók felvásárolták 14219 mázsát, tehát a begyűjtés üteménél mutatkozó hiánynak majdnem a háromszorosát, vágómarhából közel 15000 mázsát, azaz az elmaradás kétszeresét, baromfi-ból pedig közel 2000 mázsát.

Ezek a számok még mindig a meglazult állampolgári felelősségről, e téren végzett roppant gyenge népnevelő munkáról, de a begyűjtő apparátus gyengeségéről, még mindig igen hiányos munkájáról beszélnék.

Pártunk új politikája, a párt III. kongresszusa döntő lépcsőként a mezőgazdaság fejlesztését határozta meg. Kizárólag a mezőgazdaság fejlesztése teszi lehetővé a dolgozó népünk életszínvonalának emelkedését, ez teszi lehetővé az élelmiszeripar fejlesztését, dolgozóink ilyen irányú szükségletének fokozottabb, jobb kielégítését, a város, a munkássztyálly elemekkel való kielégítőbb ellátását. De ez ténnyel lehetővé az élelmiszer exportot, az általunk nem termelt ipari nyersanyagok behozatálát, tehát iparunk nyersanyaggal való jobb

SZOMBAT

cen
lójára

labda mérkés-
kedden déj-
nyábról válto-
csapatok a
től az Alföldi
si emlékműg-
ok és róplab-
ozik. Szepdán
logatott mér-
nyagyerdei sta-
napossá a fel-
rendező
súlyemelő, a
rlabdázók, at-
vosszik részü-

si terv

az üzemen
és sport-
a sportca-
sználását. —
n eszt, mint
úszógyárban,
nyáltalan nem
nem tartanak
zó felkülsme-
at felveszi.

portkörünk a
mely egymás-
léti, kerék-
lyát és ko-
portköri tagok
is, hogy ezek
amogassák is

körök fejleszt-
en ilyen nagy
is hibás. —
y a terv fel-
kellett volna
mi szövetsé-
nküdo edzők
kori elnökök-
átva a hibá-
minden sport-
vagy lársa-
ata, hogy —
rseinek alap-
sportolóikat

VTSE elnök.

IREK

válogatott a
3-kor játszik
Jegyek ma
Petőfi sport-
et Barátság
10. 8. 6. 4
A D. Loko-
elmi eljárat
es Geller Já-
adion: Petőfi-
ettel.

ÚSOR

Ma 8-
6-
ny.
Kedden,
és penteken
U. szelvény.
Apra kiderül.
6-
szelvény. Va-
Holnapra ki-

Kulcsosomó
Arany János
alója Jute-
adja be
u. 1. alá.
ek.

APOS bank-
nyvezett fe-
zőnek való-
nzert eladó.
Tűzőtő u.

egér minden-
st, címozást,
állal Győr.
K. Budapest.
u. 6. Telefon:
szalan araján-

AH
kötőgép el-
vi u. 2. IV.
emelet 22.

ZBT cefra
ordókat ve-
nként 200 —
Halószobabü-
ki u. 100.

AH
kötést, gép-
zőknek ki-
ri Szövetke-
r 2. AH

apráhirdetés

an lévő igaz
kötődi Szá-
szam.

kiparost
felvez. a
nyí Podrász
szoborány.

bérlésre 4
földet ré-
szta csatorna
rész termé-
s, Bethlen G.

Kommunista becsülettel helytállunk a Központi Vezetőség határozatának végrehajtásában

A megyei pártaktívák tanácskozása — Barcsi Gyula elvtárs beszéde

(Folytatás az 1. oldalról)
költsége az anyagot, csal, lop, rágalmazza a vezetőket.
Lenin arra tanít bennünket, hogy a munka termelékenysége, ez a legfontosabb a jövő társadalmá számára. Nálunk sok helyen ezt tudomásul vesszük, de nagyon keveset törődnek azzal, hogy a tanítás szellemében végezzék munkájukat. Ellenkezőleg, — mint a példák mutatják — egyes elvtársak úgy irányítják a munkát, hogy a termelékenység növekedése helyett, a termelékenység csökkentése következik be.

Azok az üzemek, vállalatok, intézmények, amelyek tervüket nem teljesítik, vagy roppant drágán, indokolatlanul magas költséggel teljesítik és ahol nem emelkedik a munka termelékenysége, ezek nem segítik, ellenkezőleg, akadályozzák az életszínvonal emelkedését.

Meg kell szüntetni az üzemi élelmezés terén meglévő túlzásokat is és ne kényszerítsék sehol a dolgozókat az üzemi konyha igénybevételére. Ezzel, azon túl, hogy nem is nagyra értékelt közvetett juttatás, még egy csomó fogyasztási cikket is elvonunk a dolgozók elől. Véget kell vetni a jogtalan ruhaellátásnak, az ilyen irányú pocsklásnak. Egy kicsit meglepődve tapasztaltam, hogy a Szovjetunióban pl. a gépalomások dolgozói sem kapnak ingyen ruhát, hanem önköltségi áron, saját keresetükből vásárolják meg. Pedig, úgy gondolom, a Szovjetunióval valamivel nagyobb „lehetőség” lenne az ingyenes adakozásra, mint nekünk. Hogy mennyire torzult a veszélyesen alakult az államigazgatás, egy pár megyei példával kívánom bemutatni:

1949-ben a megyei igazgatás (a jelenlegi tanácsszerveket értem alatta) 484 főt tett ki. Ennek béralapja 6,5 millió forint volt, jelenleg 1312 fő, 17,5 millió forint, tehát a 49-esnek majd háromszoros. 1950-ben, amikor még a jegyrendszer maradványainak ügyvitelével is kellett bajlódni, a kereskedelmi osztály 6 fővel dolgozott, 86 000 forint bérállappal. Azóta az áruforgalom a megyében 27 százalékkal emelkedett. A kereskedelmi irányító szervek létszáma viszont 57 főre, tehát a létszám majd tízszeresére, a béralap pedig több, mint tízszeresére, azaz 900 000 forintra emelkedett. — Az eddig megtett racionalizálási intézkedések egyáltalán nem nyugtatóak. Ami eddig történt az általában az alacsonyabb besztásban lévő elbocsátása volt, akiknek feladatukról másokra porciózzák.

vetési arányt. E terv teljesítése a kenyérprobléma megoldásának elengedhetetlen feltétele. Szükséges és igen kifizető is, most már a gabonatermesztés.
Gyorsítani kell a betakarítást, különösen a cukorrépa betakarítását. E téren a múlt évihez viszonyítva el vagyunk maradva.
Sok javítani való van a silózás terén. Nagyon gondot kell fordítani a mezőgazdasági termékek és a takarmány téli tárolására is. Feltétlenül fel kell számolni azt a hanyagságot, közönyt, amit gépalomásaink és mezőgazdasági szakembereink, az egyénileg dolgozó paraszttal szemben tanúsítanak. Gépalomásaink, szakembereinknek maximálisan elő kell segíteni a dolgozó paraszttal szembeni tevékenységét. Természetesen továbbra is főfeladatunk a termelőszövetkezetek, állami gazdaságok megszilárdítása. Még mindig nem sikerült a megyeszerte meglévő tisz-ekbe visszamenni akaró dolgozó paraszttal szembeni ellenállást megszüntetni. Noha megyeszerte ostromolják ezek az emberek egyes csoportjainkat, ne válogatás nélkül gyűjünk fel új tagokat. — Helyes, ha a dolgozókat, a dolgozni nem szeretőket távol tartjuk a csoporttól, de nagyon káros a becsületesek — s a valóban belépőknek nagy többség becsületes — fel nem vétele. Ezen az állapoton sürgősen változtatni kell.

Jobban kell ellenőriznünk a termelést

Meg kell mondani, hogy egyes vezető funkcionáriusoknak nem is nagyon tetszett és tetszik, amikor a Központi Vezetőség által, vagy itt általam elmondott hibák, hiányosságok egyikére, vagy másikára rámutatunk. Elégé elterjedt nézet, hogy ezekért a hibákért szinte kizárólag a felső vezetést, a minisztériális szervek a felelősek.

ganaszítanunk. Ezekért — ismétlem — mi, egyes területek vezetői és nem utolsósorban alap-szervezeteink is felelősek.
Gyenge ilyen irányban alap-szervezeteink munkája, még mindig nem törődnek eléget a termeléssel, a termelés pártellenőrzése háttérbe szorult mindennapi munkájukban. Kétségtelen, nekünk is ilyen irányban nagyobb segítséget kell nyújtani, fokozottabban tanítani pártszervezeteinket a termelés ellenőrzésére.

1949-ben a megyei igazgatás (a jelenlegi tanácsszerveket értem alatta) 484 főt tett ki. Ennek béralapja 6,5 millió forint volt, jelenleg 1312 fő, 17,5 millió forint, tehát a 49-esnek majd háromszoros. 1950-ben, amikor még a jegyrendszer maradványainak ügyvitelével is kellett bajlódni, a kereskedelmi osztály 6 fővel dolgozott, 86 000 forint bérállappal. Azóta az áruforgalom a megyében 27 százalékkal emelkedett. A kereskedelmi irányító szervek létszáma viszont 57 főre, tehát a létszám majd tízszeresére, a béralap pedig több, mint tízszeresére, azaz 900 000 forintra emelkedett. — Az eddig megtett racionalizálási intézkedések egyáltalán nem nyugtatóak. Ami eddig történt az általában az alacsonyabb besztásban lévő elbocsátása volt, akiknek feladatukról másokra porciózzák.

Az évi tervet teljesíteni kell mindenütt!

3. Az ipar felé a legfontosabb követelmény az évi tervnek teljesítése, mentől nagyobb mérvű teljesítése.

tén elnézi a fegyelmelatlanságot, a lógást, a lopást, nem használja ki maximálisan a termelési lehetőségeket, az visszaél megbízatásával!

Nem a felső szervek, hanem elsősorban is jó párszor kizárólag az illető terület vezetőinek munkájával függ össze a fegyelmelatlanság, a csalás, a lopás. Nem a minisztériális szervek felelősek elsősorban azért, hogy az építőiparban, vagy más üzemekben a munka megszervezését, az anyag kezelése szinte csábít a lopásra, hogy egyes kereskedelmi vállalatokban, állami gazdaságokban, tisz-ekben egyes személyek évekig rendszeresen lopják a közösség vagyonát, hanem ezért a terület vezetője — és mondjuk meg rendőrségünk, bíróságunk, ügyészségünk — nem utolsósorban a pártfunkcionáriusok, a párttagok a felelősek.

Feltétlenül véget kell vetni az anyagpocsklásnak, a béralaptilépésnek, a fegyelmelatlanságnak, a pazarlásnak és a bürokratikus, ésszerűtlen, költséges irányításnak. Biztosítani kell a nyugodt, egyenletes anyagellátást és termelést. Ez egyik döntő előfeltétele a hibák kiküszöbölésének.

1949-ben a megyei igazgatás (a jelenlegi tanácsszerveket értem alatta) 484 főt tett ki. Ennek béralapja 6,5 millió forint volt, jelenleg 1312 fő, 17,5 millió forint, tehát a 49-esnek majd háromszoros. 1950-ben, amikor még a jegyrendszer maradványainak ügyvitelével is kellett bajlódni, a kereskedelmi osztály 6 fővel dolgozott, 86 000 forint bérállappal. Azóta az áruforgalom a megyében 27 százalékkal emelkedett. A kereskedelmi irányító szervek létszáma viszont 57 főre, tehát a létszám majd tízszeresére, a béralap pedig több, mint tízszeresére, azaz 900 000 forintra emelkedett. — Az eddig megtett racionalizálási intézkedések egyáltalán nem nyugtatóak. Ami eddig történt az általában az alacsonyabb besztásban lévő elbocsátása volt, akiknek feladatukról másokra porciózzák.

Fel kell kutatni a kihatásait a lehetőségeket. Határozott, átgondolt, kemény intézkedéssel meg kell szüntetni a bürokráciát, a pazarlást. Minden munkaerőt ésszerűen kell felhasználni a termelés, a termelékenység növelésére. Vonjuk be a dolgozókat a pazarlás, a fegyelmelatlanság elleni harcba. Ahol szükséges, öntevékenyen, bátran tegyük meg a műszaki és szervezeti intézkedéseket. Magától értetődik, hogy mindezt a mezőgazdaságban is azonnal foganatosítani kell.

A tapasztalat szerint, ahol nagy az anyagpocskolás, a lógás, a lopás, a terv nem teljesítése, ott elsősorban a vezetéssel van hiba. Éppen ezért a vezetésen, az elvtársakon múlik, hogy hol, milyen gyorsan szüntetik meg a rendelkezéseket, és biztosítják a Központi Vezetőség határozatának szellemében végzendő munkát.

Ahol szükséges rendezni, vagy rendeztetni a bérézést, az anyagnormát, úgy kell megállapítani a prémiumrendszert, hogy az a takszerűságra, a termelékenység növelésére, az önköltség csökkentésére serkentsen.

Az illetékes vezető szervek, vezetők, minden halogatás nélkül, azonnal hozzá kell hogy fogjanak a meglévő hibák, hiányosságok megszüntetéséhez. Persze ezen túl nagyon fontos, hogy olyan közvéleményt, olyan morált alakítsunk ki, amely megbélyegzi, elítéli, kiközösíti a csalókat, tolvajokat, a népvagyon rongálóit, s amely lehetetlenné teszi egyes vezetőket szajkázásukat, tehetetlenségüket, mert egyszerűen nem tűri meg a szajkázati, tehetetlen vezetést.

1949-ben a megyei igazgatás (a jelenlegi tanácsszerveket értem alatta) 484 főt tett ki. Ennek béralapja 6,5 millió forint volt, jelenleg 1312 fő, 17,5 millió forint, tehát a 49-esnek majd háromszoros. 1950-ben, amikor még a jegyrendszer maradványainak ügyvitelével is kellett bajlódni, a kereskedelmi osztály 6 fővel dolgozott, 86 000 forint bérállappal. Azóta az áruforgalom a megyében 27 százalékkal emelkedett. A kereskedelmi irányító szervek létszáma viszont 57 főre, tehát a létszám majd tízszeresére, a béralap pedig több, mint tízszeresére, azaz 900 000 forintra emelkedett. — Az eddig megtett racionalizálási intézkedések egyáltalán nem nyugtatóak. Ami eddig történt az általában az alacsonyabb besztásban lévő elbocsátása volt, akiknek feladatukról másokra porciózzák.

Minden területen kiméletlenül fel kell számolni a vezetésben lévő felelőtlenséget, és a tehetetlenséget. A jogkör szélesedett, azonban sok helyen nem élnek, vagy nem mernek élni vele. Egyes vezetők nem merik vállalni a felelősséget és mindent felülről várnak.

E munka végzésében bátran lehet támaszkodni a becsületes dolgozókra — a dolgozók nagy többsége pedig becsületes — akár és szívesen fog segíteni nekünk a rendelkezéseket vagy egyes emberek garázdálkodásainak a megszüntetésében.

Ha mi keményebben fellépünk volna például a társadalmi tulajdon elleni bűncselekményekkel szemben, akkor nem kellene napjainkban százakat emiatt bíróság elé vinni. Ha a kezdet kezdetén kellő szigorral és keménységgel léptünk volna fel a mezőit tolvajokkal szemben, ha a büntetésükkel nem kifizető, hanem nagyon drága foglalkozássá tettük volna a lopást, akkor nem szaporodott volna el és nem ezekkel szemben kellene most eljárást folytatni.

Az illetékes vezető szervek, vezetők, minden halogatás nélkül, azonnal hozzá kell hogy fogjanak a meglévő hibák, hiányosságok megszüntetéséhez. Persze ezen túl nagyon fontos, hogy olyan közvéleményt, olyan morált alakítsunk ki, amely megbélyegzi, elítéli, kiközösíti a csalókat, tolvajokat, a népvagyon rongálóit, s amely lehetetlenné teszi egyes vezetőket szajkázásukat, tehetetlenségüket, mert egyszerűen nem tűri meg a szajkázati, tehetetlen vezetést.

1949-ben a megyei igazgatás (a jelenlegi tanácsszerveket értem alatta) 484 főt tett ki. Ennek béralapja 6,5 millió forint volt, jelenleg 1312 fő, 17,5 millió forint, tehát a 49-esnek majd háromszoros. 1950-ben, amikor még a jegyrendszer maradványainak ügyvitelével is kellett bajlódni, a kereskedelmi osztály 6 fővel dolgozott, 86 000 forint bérállappal. Azóta az áruforgalom a megyében 27 százalékkal emelkedett. A kereskedelmi irányító szervek létszáma viszont 57 főre, tehát a létszám majd tízszeresére, a béralap pedig több, mint tízszeresére, azaz 900 000 forintra emelkedett. — Az eddig megtett racionalizálási intézkedések egyáltalán nem nyugtatóak. Ami eddig történt az általában az alacsonyabb besztásban lévő elbocsátása volt, akiknek feladatukról másokra porciózzák.

Az a vezető, aki a maga területén elnézi a fegyelmelatlanságot, a lógást, a lopást, nem használja ki maximálisan a termelési lehetőségeket, az visszaél megbízatásával!

A tapasztalat szerint, ahol nagy az anyagpocskolás, a lógás, a lopás, a terv nem teljesítése, ott elsősorban a vezetéssel van hiba. Éppen ezért a vezetésen, az elvtársakon múlik, hogy hol, milyen gyorsan szüntetik meg a rendelkezéseket, és biztosítják a Központi Vezetőség határozatának szellemében végzendő munkát.

Az életszínvonal emelkedésének egyetlen járható útja

A mezőgazdasági program és ennek gyors végrehajtása, a dolgozók életszínvonala emelkedésének elengedhetetlen feltétele. A program végrehajtása teszi lehetővé a mind nagyobb terméshozadékot, azt, hogy mentől több élelmiszer kerüljön a városba.

A már eddig megtett szervezeti intézkedés, a beruházás csökkentése illetve szervezeti megváltoztatása, a napokban megjelent gabonatermelést elősegítő kormányhatározat, valamint a dolgozó parasztság anyagi érdekeltetését növelő más határozatok feltétlenül elősegítik a gabona probléma és általában más élelmiszeri problémák megoldását. Pozitívan hatnak a munkás-paraszt szövetség, a város és a fau kapcsolatok megjavítására, a paraszttal termelési kedvének növelésére, azonban ezek csak igazán akkor fognak nagy eredményeket hozni, ha nekünk sikerül a párttagsággal, a munkásosztállyal, a megye dolgozóival megértetni, hogy az új politika nem parasztpolitika, hanem a munkásosztály, az egész dolgozó nép érdekét szolgáló politika.

1949-ben a megyei igazgatás (a jelenlegi tanácsszerveket értem alatta) 484 főt tett ki. Ennek béralapja 6,5 millió forint volt, jelenleg 1312 fő, 17,5 millió forint, tehát a 49-esnek majd háromszoros. 1950-ben, amikor még a jegyrendszer maradványainak ügyvitelével is kellett bajlódni, a kereskedelmi osztály 6 fővel dolgozott, 86 000 forint bérállappal. Azóta az áruforgalom a megyében 27 százalékkal emelkedett. A kereskedelmi irányító szervek létszáma viszont 57 főre, tehát a létszám majd tízszeresére, a béralap pedig több, mint tízszeresére, azaz 900 000 forintra emelkedett. — Az eddig megtett racionalizálási intézkedések egyáltalán nem nyugtatóak. Ami eddig történt az általában az alacsonyabb besztásban lévő elbocsátása volt, akiknek feladatukról másokra porciózzák.

Harcos politikai agitációt

4. Javítanunk kell a párttagok éleljárását, példamutatását. A meglévő hibákat, hiányosságokat — ismétlem — nagymértékben elősegítette az a tény, hogy a vezető, a párttagság, a dolgozó nép nem értette meg az új szakasz politikáját, és ezért nem állt, nem tudott kiállni bátran a politika mellett.

Ugy gondolom, hogy megyénk kommunisztáinak, az aktívának a véleményét tolmácsolom, amikor kijelentem, hogy egyetértünk a KV határozatával, irányelveivel, és erőnket nem kímélve, kommunista becsülettel a magunk posztján helytállunk, és lelkesen végrehajtjuk ezeket a nagyszerű feladatokat.

A bőséges élelmiszer felhozatal következménye lehet csak az árcsökkenés, a munkások, alkalmazottak reálbéreinek növekedése. Ezt az utat akarja a párt járni, az életszínvonal felemelkedéséhez vezető, általunk járható út kizárólag ez!

A Központi Vezetőség megállapította azt is, hogy változtatni kell a közvetett juttatások rendszerén is. A dolgozók nem értékelik a közvetett juttatást, úgy, mint a közvetlen juttatást, de ezen túl a közvetett juttatás nem a munka szerinti elosztás elvét, hanem az egyenlősdi, antimarxista elvet szolgálja.

1949-ben a megyei igazgatás (a jelenlegi tanácsszerveket értem alatta) 484 főt tett ki. Ennek béralapja 6,5 millió forint volt, jelenleg 1312 fő, 17,5 millió forint, tehát a 49-esnek majd háromszoros. 1950-ben, amikor még a jegyrendszer maradványainak ügyvitelével is kellett bajlódni, a kereskedelmi osztály 6 fővel dolgozott, 86 000 forint bérállappal. Azóta az áruforgalom a megyében 27 százalékkal emelkedett. A kereskedelmi irányító szervek létszáma viszont 57 főre, tehát a létszám majd tízszeresére, a béralap pedig több, mint tízszeresére, azaz 900 000 forintra emelkedett. — Az eddig megtett racionalizálási intézkedések egyáltalán nem nyugtatóak. Ami eddig történt az általában az alacsonyabb besztásban lévő elbocsátása volt, akiknek feladatukról másokra porciózzák.

Egyetértünk, helyeseljük a Központi Vezetőség álláspontját, hogy funkcióra, személyre való tekintet nélkül, a hibák elkövetőit felelősségre kell vonni. Nem csak egyetértünk, hanem a magunk területén hasonló szellemben fogunk cselekedni.

A Központi Vezetőség állásának anyaga megjelent. Megyénk dolgozó a Központi Vezetőség határozatát, a már eddig megtett intézkedést helyeslőleg fogadják azonban igen sok azoknak a száma, akik nem értik a határozat egyes pontjait.

Roppant messze járnak azok az igazsághoz, akik a párt politikáját valamiféle parasztpolitikának tekintik. A párt politikája a dolgozó nép érdekét szolgálja. Az új gazdaság-politika elsősorban a munkásosztály érdekét, a munkásosztály életszínvonala emelkedésének érdekét szolgálja. Mentől inkább érdekelve vannak a paraszttal a termelésben — és ezt csak az anyagi érdekeltetés javításával lehet elérni — annál többet termelnek, annál többet hoznak a piacra, annál könnyebben és főleg olcsóbban jutnak a dolgozók, köztük a munkások a termékekhez. Ezt egyedül és kizárólag a többtermeléssel tudjuk elérni és nem álokoskodásokkal.

A Központi Vezetőség megállapította azt is, hogy változtatni kell a közvetett juttatások rendszerén is. A dolgozók nem értékelik a közvetett juttatást, úgy, mint a közvetlen juttatást, de ezen túl a közvetett juttatás nem a munka szerinti elosztás elvét, hanem az egyenlősdi, antimarxista elvet szolgálja.

1949-ben a megyei igazgatás (a jelenlegi tanácsszerveket értem alatta) 484 főt tett ki. Ennek béralapja 6,5 millió forint volt, jelenleg 1312 fő, 17,5 millió forint, tehát a 49-esnek majd háromszoros. 1950-ben, amikor még a jegyrendszer maradványainak ügyvitelével is kellett bajlódni, a kereskedelmi osztály 6 fővel dolgozott, 86 000 forint bérállappal. Azóta az áruforgalom a megyében 27 százalékkal emelkedett. A kereskedelmi irányító szervek létszáma viszont 57 főre, tehát a létszám majd tízszeresére, a béralap pedig több, mint tízszeresére, azaz 900 000 forintra emelkedett. — Az eddig megtett racionalizálási intézkedések egyáltalán nem nyugtatóak. Ami eddig történt az általában az alacsonyabb besztásban lévő elbocsátása volt, akiknek feladatukról másokra porciózzák.

Ahol vita van, az is jó pár helyen a közvélemény kizárásával folyik, és főleg körül mozog, hogy hány párttag, illetve párttagkivüllet jelöljenek a tanácsokba.

Egyetértünk, helyeseljük a Központi Vezetőség álláspontját, hogy funkcióra, személyre való tekintet nélkül, a hibák elkövetőit felelősségre kell vonni. Nem csak egyetértünk, hanem a magunk területén hasonló szellemben fogunk cselekedni.

A párt következetesen végrehajtja a dolgozó nép érdekének megfelelően az ipar szerkezeti változását. A beruházási összeget jövő évre 7,5-8 milliárdban állapította meg, szemben az ezévből felhasználtnál, több mint 11 milliárdos beruházással.

Eppen ezért bátran csökkenteni kell a közvetett juttatást, kisebb összeget kell fordítani a kulturális sportmunkára. A leghatározottabban véget kell vetni az e téren meglévő elődiségnek, jogtalan ruha, felszerelés használatának, a nép pénzén rendezett videndezésnek, bankettezésnek,

1949-ben a megyei igazgatás (a jelenlegi tanácsszerveket értem alatta) 484 főt tett ki. Ennek béralapja 6,5 millió forint volt, jelenleg 1312 fő, 17,5 millió forint, tehát a 49-esnek majd háromszoros. 1950-ben, amikor még a jegyrendszer maradványainak ügyvitelével is kellett bajlódni, a kereskedelmi osztály 6 fővel dolgozott, 86 000 forint bérállappal. Azóta az áruforgalom a megyében 27 százalékkal emelkedett. A kereskedelmi irányító szervek létszáma viszont 57 főre, tehát a létszám majd tízszeresére, a béralap pedig több, mint tízszeresére, azaz 900 000 forintra emelkedett. — Az eddig megtett racionalizálási intézkedések egyáltalán nem nyugtatóak. Ami eddig történt az általában az alacsonyabb besztásban lévő elbocsátása volt, akiknek feladatukról másokra porciózzák.

A párt vezető szerepét a tanácsokban fejlett, köztisztviselőben álló, a párt politikájáért harcoló, a párt igazát a párttagoktól megértetni tudó elvtársakkal kell biztosítani. Ugyanakkor be kell vonni a tanácsokba a dolgozók előtt megbecsült, köztisztviselőben álló, szocializmus építéséért harcoló párttagoktól munkásokat, kis- és középparasztokat, értelmiségieket, kisiparosokat — köztük megfelelő számban nőket és fiatalokat.

Az igazság, hogy a párttagok közül a párttagkivüllet jelöljenek a tanácsokba.

A Magyar Renélszám

A létszámcsökkentésről dolgozókat érdekel, akik a jövőben a munkájukat a legjobban végezték, a köve

1. Annak a re, akinek 1954. évi október 16. napon a munkáját a legjobban végezték, a köve

Annak a do, aki az 1954. é

Az igen ked, használva, lényo, ószi munka üte, tében volt. A, ban is élénkebb, dával jár elől, s, saga. Ejjel-napp, nek, hogy miné, rüljön az ószi, határban az ós, zalekát már e, sem hagyja me, százalékra vége, téssel.

Ma határsz a megyébe

A megyében gyorsítása, az, tékelése érdeke, ket tartanak. ságok, termelő, kők és mezőge, val tartják me. Szükséges nag, mert így legal, jéközódást kap, nyító szervek, lásáról, de min, ségének is jó, megtudja, kil, munka végzés, séget adni, ho, kerüljön a ma. A határszeme, a párosverseny, termelőszövetk, sát is.

A püspökl gépalomá már teljes

Az élüzem állomás éves, már teljesítet, holdnak megf, teljesítette. A, zó körül 40, haladta éves t. Az ószi terv, traktorosa feje. A földesi ha, gónak 100, a, zaleka van be, mésbetakarítá

GYŐZ AZ ÉLET

Tíz éve szabad Kaba

Ugy jött az ősz akkor is, mint most. Kötelességtudón. Ugy, mint akire várnak. Ezentúl megjelenik, nem is kopogtat hát, csak belép. De akkor nem olyan kép fogadta, mint azóta immár tízedszer. Letaposva, legázolva mindaz, amiért jöttét mégis örömmel köszöntik. Kihalt, szomorú látványt nyújtottak 1944. októberében a magyar falvak, ilyen szomorúan és üresen ásitottak Kaba utóai is. Vér és könny, parázs és hamu alkottak egységes képet.

1944. október 7-e volt. Riadt szemű asszonyok, gyermekek, idős férfiak húzódtak meg házuk veremeiben s reszkette várták a holnapot. De a leszálló est s az éjszaka sem hozott szemükre álmot. A gyermekek apjuk, az asszonyok férjüket s fiaik nevét sóhajtozták, akiket mint állatokat hajtottak el szeptember végén Tiszacsegére, munkára a németek.

Csend volt azon az éjszakán a Szilágyi portán is. Szilágyi Mihály és felesége csak néha váltottak egy-egy szót. Fiaikért aggodtak ők is, mint annyi sokan a községben. Hirtelen puskaropogás verte fel a csendet. Szilágyi Mihály hallgatósított, majd indult ki a házból. Pár perc múlva visszatért. Öröm repesett a hangjában, ahogyan feleségét szólította.

— Édesanyja... orosz szót hallottam... Itt vannak az orosz testvérek! Azzal már fordult is ki újra az ajtón.

Az asszony magára maradt. Ott matatott a sötétben, világot nem mert gyújtani. Várt. Várt a szóra, a köszöntésre, arra, hogy húsz év után újra meghallja anyanyelvét. Azóta, hogy férjével, a magyar fiúval és két gyermekével eljöttek az orosz honból, anyanyelvén csak férjével beszélhetett.

Szilágyi Mihály hamarosan visszatért. Egyedül.

— Hát nem jönnek? Hol hagyta? Sokan vannak? — záporoztak a kérdések az asszony ajkáról.

— Édesanyja baj van. Kevesen voltak... csak partizánok, s már menniük kellett. Jönnek... a németek. De ne félj, ezek már nem sokáig maradnak. Pár nap még, és jönnek ők... sokan, nagyon sokan...

NYIKOLÁJ KAPITÁNY

A németek hát újra visszakerültek Kabára. De ez már menekülés volt. A szovjet csapatok szorították őket. Ott napon át tartott a harc a német és szovjet csapatok között, földön és égen. Egyik délután négy német gép körözött a falu felett.

— Légvédelmi! — szállt a jaj végig a falun, s pillanatok alatt hét apró gyermek vére festette pirosra az utca kővét. A szovjet vadászok kettőt lelőttek, s üldözöbe vették a másik kettőt is. A harc folyt tovább. Október 13-án német tankok hosszú sora helyezkedett el a faluban. A németek az akkori községháza épületében helyezték el főhadiszállásukat, de a községben nem voltak már egyedül az „urak”.

Éjszaka volt újra. Szilágyi Mihály emlékszik még a napra, és mások is. Pontosan 14-e, szombat éjjel. Nem vette észre senki, még az árgus szemekkel figyelő német őrk sem, hogy azon az éjszakán valaki feljutott a toronyba.

— Bátor ember volt! — nyilatkozta ki később róla Szilágyi Mihály, s ezt vallják mindazok, akik tetteiből megismerték.

E naptól kezdve a német főhadiszálláson tartózkodó SS urak foglyok voltak. Nyolc, egy szovjet katona, Nikolaj kapitány foglyai. Aki a községháza kapujában német egyenruhában megjelent, halálra ítélt. A német fenevadak tajtékzó dühvel lötétek a tornyot, hogy megszaba-

duljanak egy embertől, aki rettegésben tartotta őket. Leölték a torony tetejét, az órát, hullott a vakolat, de Nyikolaj kapitány tartotta magát. A harmadik napon azonban taktikát változtatott. Lejött a toronyból, s anélkül, hogy észrevették volna, átment a Tóth Ede-féle áruház palására. Amint megjelent egy német az utcán, a lövések már onnan záporoztak.

Tóth Ede és felesége a lakás-

ban voltak. A németeknek pokoli ötletük támadt.

— Felgyújtani az áruházat! — szólt a parancs. Felgyújtani, hogy végül megszabaduljanak a szörnyetegtől. — De ezt már nem tudták felgyújtani... nem volt rá idejük... Nyikolaj kapitány annyira megzavarta őket, hogy közben idejük valójában lejárt...

MÁRTIROK ÚJJA

Az áruházat hát nem gyújtották fel, s ma ktsz működik benne. De nem kímélték a Temeleki utcát, ott már gyújtogattak azok, akik távolabb voltak a főhadiszállástól. De nem csak gyújtogattak, gyilkoltak is...

A Damjanich utcában SS-ek cirkáltak. Két tank állott ott, azzal már nem tudtak mit kezdeni, elfogyott üzemanyaguk. Bemettek minden házba. Férfiakat kerestek. Így jutottak be Móré Lajoshoz is. Négy fiatal, 16-18 éves fiút találtak itt, de velük együtt kihajtották az utcában talált idősebb férfiakat is.

— Los, los... verfluchte partizán — ordította gyűlölettel az SS katona s géppisztolyát fenyegetően tartotta az elfogott civilekre. Szemében állati kegyetlenség, gyilkosvágy tükröződött...

Azban... Az utcán, az egyik megrongált ház előtt lefektették őket hasra, sorban egymás mögé... Szentjóni János, Móré Géza, Varga Sándor, Beke József, Móré Lajos (Móré Géza édesapja), Szász Máté és Fazekas Mihály.

Ott fektették heten, négy fiatal és három öreg, kiszolgáltatottan a kegyetlen SS géppisztolyának. Nem voltak bűnösök, csupán borzadtak a háborútól s az ifjabbak azért bujkáltak itthon, mert nem akartak fegyvert fogni

A megyében 2 500 000 baromfit oltottak be pestis ellen

A baromfipestis igen sok kárt okozott már a megyében. Ebben az esztendőben széleskörű védekező intézkedéssel gyökeresen elejét akarták venni a további károsodásnak. Jól tudjuk, hogy Debrecen húslátásban is nagy nehézségeket okozott az, hogy a város területén és határában közel négy hónapja pusztít a baromfipestis és ezért zárlatot is rendeltek el.

az oroszokra. Nem akartak ölni, s most ezért bünhődnek... Megölték őket, most, amikor már nem tartott volna soká... hiszen itt járt az orosz katona, az monda...

Hét ember fektet a kővön. 1944. október 15-e volt. Gondolataik összekuszálódtak, nem éreztek már semmit, csak egy nagy-nagy ürességet... Aztán... megszólalt a géppisztoly. Szentjóni János már nem gondolkozhatott többé. Ő fektet elől, a fejét érte a sorozat... Még két sorozatot adott le a német, aztán elhallgatott a fegyver. Az utca végén egy szovjet katona jelent meg, s jötték kéréseken, háztól házig szaladva többen is. Harc folyt minden talpalatnyi helyért. A német tiszt, aki még az előbb a gúnyossághoz vezényelt, már

lövéstől találva fetrengett a földön...

Szentjóni János, Móré Géza, Varga Sándor, Fazekas Mihály mártirokként haltak meg, lívégezték őket. Emléküket őrzi Kaba népe, s a régi Damjanich utcát róluik nevezték el Mártirok útjának...

Beke József, Móré Lajos — ma már 76 éves, a Béke tsz tagja — és Szász Máté életben maradtak. Golyóütötte sebeket begyógyultak, de nem felejtették. Ha akkor nem zavarják meg a németeket a szovjet katonák... akkor... de

erre már jobb nem gondolni. Így mondták ezt ők is, hozzátartozóik is.

Tízennyolcadikán hajnalban Kaba felszabadult. Sokan, nagyon sokan jöttek... ahogyan ezt Szilágyi Mihály feleségének mondotta.

Szilágyi Mihály, a volt orosz hadifogoly ott állt a község főterén, a kútnál. Ő szorított először kezét a szovjet katonával. E kézszorításban ott lüktetett az egész község köszönete... Elkérgették a halált... győzött az élet!

NÉMETHI ÉVA

Tanácstagot jelölt a földesi 20-as számú választókerület

Földesen, a Sallai utcában jelölő gyűlés volt pénteken, a késő esti órákban. A megjelentek egyhangúlag Sólyom József tanítót javasolták a községi tanácsba. Képünk azt a pillanatot örökítette meg, amikor Sólyom József ígéretet tett: a választókerületet becsülettel képviseli — mondotta meghatottan.

A tanácstagot jelölő gyűlésen jelenlévők egy része

A hajdúböszörményi és hajdúnánási termelőszövetkezetekben megkezdtek a zárszámadás előkészítését

Közeledik a zárszámadás napja. Igen fontos esemény ez a termelőszövetkezetek életében, mert ilyenkor adnak számot arról, hogyan gazdálkodtak, milyen eredményeket értek el, milyen hibákat követtek el a termelő munkában.

Az elnökök már gyűjtik az adatokat a beszámolóhoz, amelyben a tagság elé terjesztik a mérleget, amely megmutatja, milyen volt a vezetés, de azt is, hogy ki, hogyan vette ki részét a közös munkából.

A zárszámadás előkészítéséből jelentős munka hárul az ellenőrző bizottságokra. Az 6 jó munkájuktól nagy mértékben függ az, hogy milyen alapos és részletes

az elnöki beszámoló. Kötelessége az ellenőrző bizottságnak a munkakegységeket is átvizsgálni, nehogy hiba, téves beírás, vagy szándékos károkozás következtében munkakegységet fizessenek ki olyan munkáért is, amelyet nem végeztek el.

A hajdúböszörményi, hajdúnánási termelőszövetkezetekben az ellenőrző bizottságok igen helyesen már megkezdtek a munkakegységek felülvizsgálását. A földesi Petőfi, az álmosdi Tancsics tagjai már végeztek a betakarítással és készülnek a zárszámadásra. A földesi Petőfi tsz vezetősége úgy számolja, hogy 55 forint jut (pénz és termék) egy munkaegységre.

Levél a felszabadulásról

Most, amikor közeleg Debrecen felszabadulásának ünnepe, eszembe jutnak azok a napok, amelyek elhozták nekünk a szabadságot. Lehetetlen nem emlékezni rájuk. Mi, tanyán lakók egymáshoz futkostunk új híreket megtudni. Akkor a Bánkon laktunk. A banki iskola falán öklömmel betűk hirdették, hogy aki szovjet partizánnak vagy katonának helyet, vagy inni, enni ad, azt azonnal gyónólóvik. Nevetve mondtam a szomszédoknak, amikor tanácsot kérték jötték hozzám, hogy a plasztát már semmit sem ér, hiszen az „urak” már rég oda vannak s ha szovjet katona vagy partizán jön, csak nyugodtan adjanak nekik szállást, ételt és italt, hiszen ők hozzák nekünk a szabadságot.

Az öreg Kardos bácsi így is tett. Jól tartotta a partizánokat. És én, nem is tudom mi volt velem, de szivrepesve vártam a

szovjet katonákat, felszabadítóinkat. Október 19-én reggel meg is érkeztek és olyanok voltak, amilyennek képzeltem őket. Szerények, de minden érdekeltet. Például Fülöpné szomszédasszony megijedt a felszabadítóktól és elszaladt hazulról, otthagya tanyát, tehenet, disznót és csirkét.

Ott aztán a felszabadító csapatok telepedtek le s vagy négy napig időztek ott. Látták, hogy nincs gazda a tanyán, a jószágok pedig éhesek. Kiengedték, legeltették a juhenekeket, disznókat, majd később megtudták, hogy hol a gazdasszony és addig kérélték, hogy Fülöpné hazament. Az állatokat rendben találták, a hős katonák vigyáztak rájuk. Ilyennek kell lenniük a mi fiainknak, akik tüzőn-vízben át megvédik a mi vívmányainkat, szabadságunkat, amit azóta ismerünk, mióta szovjet katona lépett hazánk földjére.

Tollas Sándorné levelező,

NEMZETKÖZI SZEMLE

A szovjet-kínai megállapodásról

Néhány napja az a megállapodás áll az egész világsajtó érdeklődésének középpontjában, amely Pekingben jött létre a Szovjetunió kormányküldöttsége és a népi Kína kormánya között. Mielőtt foglalkoznánk most éppen ezzel, mint a nemzetközi élet egyik legkiemelkedőbb eseményével, hiszen az emberiség egyharmadát kitevő két nagy nép megbontatlan barátságának és együttműködésének újabb megpecsételéséről van szó. A két baráti nép képviselői megállapodtak abban, hogy a Szovjetunió kivonja csapategységeit az eddig közösen használt Port Arthur haditengerészeti támaszpontból, és azt minden felszerelésével együtt a Kínai Népköztársaságnak adja át; úgyszintén teljesen kínai kézbe mennek át az 1950-ben és 1951-ben alakult vegyes társaságok; megállapodtak két új fontos vasútvonal építésében Kína és a Szovjetunió között: megállapodtak a két ország közötti tudományos, műszaki együttműködésben. S mindezek beteljesülését a Szovjetunió 520 millió rubel hosszulejárati hitelt nyújt Kínának, és segítséget ad további tizenöt ipari vállalat építéséhez. Már a pusztán felsorolás is a két hatalmas ország növekvő barátságának impozáns képét nyújtja.

Ez a megállapodás a Szovjetunió és a Kínai Népköztársaság között 1950-ben létrejött barátsági, szövetségi és kölcsönös segélynyújtási egyezmény megerősítését, elmélyítését és kiszélesítését jelenti; s ezért fontos tényező nemcsak a Távol-Kelet, hanem az egész világ békéjének biztosítása szempontjából. A Szovjetunió és Kína 600 millió lakosának egységes fellépése a béke mellett a nemzetközi porondon — olyan erő, amely elkerülhetetlen kudarca itéli a háborús kalendár-terveket. A két kormány állást foglalt az Egyesült Államok Kína-ellenes támadó politikájával, ezen belül Tajvan amerikai megszállásával és a Csang Kaj-sek-féle klikknek nyújtott támogatásával szemben. A közös nyilatkozat sikereszál Korea békés egyesítésének mihamarabbi megoldása mellett. Mindez mutatja, hogy a két hatalmas nép teljesen egységes az imperialista háborús politika provokációs kísérleteinek visszaverésében. Ez az egyezmény növeli a Kínai Népköztársaság tekintélyét és súlyát azért, hogy a hatalmas szovjet állam még fokozottabb mértékben, mint eddig, teljes erejével ott áll a népi Kína nemzetközi követeléseit mögött, beleértve a Tajvanra vonatkozó jogos és törvényes igényét is.

A legvalószínűbb amerikai háborús köröknek a szovjet-kínai egység ilyen újabb demonstratív megnyilvánulásának hideg zuhanóvára volt szükségük, hogy kijózanodjanak a szovjet-kínai „egyenletlenségekre” alapított vágyálmaikból. E kijózanodás szükségességére int a tekintélyes londoni lap, a Times is. „A nyugati hatalmak — írja — ne ringassák magukat semmiféle illúziókban e szövetség tartósságát illetően. Az amerikai Washington Post pedig a Szovjetunió és Kína barátságának és együttműködésének jelentőségével foglal-

kozva odáig megy, hogy felhívja a nyugati hatalmakat: „Saját léteik érdekében” teremtsenek hasonló együttműködést egymás között. Ahhoz azonban, hogy ezt a nyugati hatalmak meg tudják tenni, az kellene, hogy például az Egyesült Államok megszüntesse a parancsolgatás és zsarolás politikáját „szövetségeseivel” szemben, lemondjon az angol, franciaországi, olaszországi, izlandi, japáni stb. haditámaszpontjairól, és általában ezen országok többségének katonai megszállásáról. Míndezeken kívül még az is elkerülhetetlenül szükséges volna, hogy az imperialista hatalmak beszüntessék a világ újrafelosztásáért, a piacokért és a nyersanyagforrások kitereléséért egymás között vívott ádáz harcot. Ha az imperialista hatalmak mindezt meg tudnák tenni, megteremthetnék egymás között a szovjet-kínaihoz hasonló együttműködést — akkor azonban az imperialista hatalmak nem lennének imperialista hatalmak...

A Washington Postnak ez a vágyakozása a harmonikus együttműködés után nem utolsósorban azoknak a sorozatos kudarcoknak a következménye,

amelyeket az Egyesült Államok diplomáciája az utóbbi időben elszenvedett, a többi között a Távol-Keleten is.

Csak nemrégiben kísérelte meg az Egyesült Államok, hogy elsősorban a Kínai Népköztársaság valamiféle „bekerítésére” agresszív délkelet-ázsiai tömböt hozzon létre. Az Egyesült Államok genfi elszigetelődése után azonban ismét megmutatkozott, hogy az ázsiai népek többsége nem támogatja a háborús paktum politikáját... Az ázsiai népeknek sokkal inkább megfelel az a politika, amelyet a mostani szovjet-kínai megállapodás állít: ezzel szembe: a békés együttműködés politikája. Ez a politika nyilvánvalóan széleskörű visszhangra talál Ázsiában, s a két nagy nép megbontatlan szövetségének és barátságának ereje gigantikus mágnesként tömöríti magukra Ázsia és az egész emberiség legjobb erőit, a nemzetközi feszültség csökkentéséért, a békés egymás mellett élés elvének valóra váltásáért, a nemzetközi fűggetlenségért vívott harcban. Nagy nemzetközi jelentősége van a Pekingben létrejött megállapodásnak abból a szempontból is, hogy utat mutat olyan megoldatlan és bonyolult probléma rendezéséhez, mint

a japán kérdés

Különösen figyelemre méltó a közös nyilatkozatnak az a passzusa; „a két kormány azt a kívánságát fejezi ki, hogy lépéseket tesz a Japán iránti kapcsolatok normalizálása céljából, és kijelenti: Japán teljes támogatásra fog találni abban a törekvésében, hogy politikai és gazdasági kapcsolatokat teremtsen a Szovjetunióval és a Kínai Népköztársasággal, építve, amint teljes támogatásra fog találni minden olyan lépése, amely békés és független fejlődése feltételeinek biztosítására irányul.”

A két kormány tehát elérkezettnek látja az időt a Japánról érintő kapcsolatok rendezésére. Ezt az a körülmény indokolja, hogy miként egész Ázsiában, Japánban is új helyzet van kialakulóban. Erdemes rövid visszpillantást vetni ennek előzményére, s az új helyzetet előidéző erjedési folyamat néhány tényére.

A koreai háború kitérőreket Japán még az amerikai anyahajó szerepét játszotta. Az amerikai érdekek szolgálatában felbámsztott japán imperializmus azonban egyre elégedetlenebb a rákényszerített hátrányos helyzettel. A koreai háború alatt a japán gazdasági életnek adott amerikai injekció hatása gyorsan elmúlt. Feltárult a sanfranciscói külön békeszerződéssel Japánra kényszerített gyarmati helyzet elviselhetetlen súlyossága. A japán gazdaság minden ágában: az iparban, a mezőgazdaságban, a pénzügyi életben és a kereskedelemben egyaránt sokasodó válságjelek a mutatói annak, hogy mit jelent Japán számára elszakítása ősi nyersanyagbázisától és piacától, Kínától.

Japán ma csak amerikai engedélyvel és személyn felügyelet alatt kereskedhet. Ennek következménye, hogy külkereskedelmi deficitje 1953-ban már 529 millió

amerikai dollár volt. A nyugati sajtó ma már egészen világosan arról ír, hogyha Japán gazdasági életében a jelenlegi irányvonal tovább tart, bizonyosra vehető az összeomlás.

A japán közvélemény mind szélesebb körű követelést fűggetlen politika folytatását, valamint a Szovjetunióval és Kínával való normális kapcsolatokat kiépítését, és általában a külkereskedelem minden oldalú fejlesztését. A Mainici című befolyásos burzsoá lap nemrégiben ezt írta: „Most, amikor olyan hatalmas változások mennek végbe a világkereskedelemben, Japán, ha nem áll résen, könnyen hopton maradhat... A kommunista országokkal való kereskedelem Japán számára életbevágó szükségesség.”

A kérdés politikai oldala természetesen Japán szempontjából legalább olyan jelentős, mint a gazdasági. Japán joggal tarthat ugyanis attól — ha továbbra is vakon követi az amerikai háborús politikai diktátumot —, hogy az Egyesült Államokkal együtt, annak gyűlölt eszlőszaként teljesen elszigetelődik az ázsiai országok többségétől. Eppen ezért érthető, hogy — mint a tokiói Hokkaido Szimbun jelentette — „a Japánhoz való viszonyról szóló szovjet-kínai közös nyilatkozat nagy visszhangot keltett Japánban. Az üzleti körök többsége... azt a kívánságát fejezi ki — tudósít tovább a japán lap —, hogy ezt a nyilatkozatot használják fel Japánnak a Kínai Népköztársasággal és a Szovjetunióval való diplomáciai kapcsolatok rendezésére.”

Ez a visszhang is arról tanuskodik, hogy a mostani szovjet-kínai közös nyilatkozat a Japánban kibontakozó fűggetlenségi törekvések újabb nagy lehetőségét nyitotta meg. (MTI)

Nehru kalkuttai sajtóértekezlete

(MTI) Nehru, India miniszterelnöke és külügyminisztere Pekingbe utazása küszöbén Pekingben Kalkuttában sajtóértekezletet tartott.

„Azért utazom Kínába — mondotta Nehru —, hogy visszaadjam Csou En-lajnak azt a baráti látogatást, amelyet Indiában tett. Látogatásom során folytatni fogjuk a jobban megértés céljából a Delhiben, megkezdett megbeszélés-

éseket. A béke szempontjából — nemcsak Ázsiában, hanem az egész világon — feltétlenül szükséges, hogy India és Kína kölcsönösen megértsék egymást, és baráti kapcsolatokat tartsanak fenn.”

Az indiai miniszterelnök leszögezte, hogy más alternatíva nincs, mint az, hogy az együttéléssel párosuljon az egyik ország be nem avatkozása a má-

sik bel- vagy külügyeibe. „Ez a be nem avatkozás — mondotta Nehru — nem jelenti azt, hogy több ország nem működhet együtt egymás között. Valójában a mind nagyobbodó együttműködés elérésére kell törekedni, s ezért az India és Kína által a közös nyilatkozatban elfogadott öt elv az elméletileg tökéletes álláspontot képezi.”

A NÉPLAP

rádióműsora

Vasárnap

KOSSUTH-RÁDIO

6-8: Roggell zene, 8: Hírek, 8:10: Egy falu — egy nőt, 9: Történelem és zene, 10: Vasárnapi le-vel, 10:10: Csili-csala csodái, 11: Látuk, hallottuk, olvastuk! 12:15: Népi zenekarok hangversenye, 13:15: Jó munkáért — szép muzsiká! 14:15: Szimfónikus zene, 15:30: Egy hét a külpolitikában, 15:45: Szív küldi szívnek szívesen, 16:15: Kinlátó, 17:05: Táncczene, 17:40: Kin-keses kalendárium, 18:40: Előadás, 19:10: Szív küldi szívnek szívesen, 19:30: Az épülő kommunizmus nagy országában, 20:20: Kuruc dalok népi gyűjtéseiből, 20:55: Crainquebille, 21:35: A vasárnap sportja, 22:10: Klasszikus operettek, 23: Budapest hangversenytermeiből.

PETŐFI-RÁDIO

8: Színes magyar muzsika, 8:30: Evangélikus vallásos felőra, 9: Falurádió, 9:30: Miska bácsi lemez-ladája 10:10: Szív küldi szívnek szívesen, 11: Népek dala, 11:45: Könyvzene, 12:30: A világirodalom humora, 13: Művészelemek, 14: Régi nótá — régi tánc, 15: Két pogány közt egy hazáért, 15:30: Népi zene, 16: Népszerű Puccini-hangverseny, 17: A Rádió Gyermek-színházának műsora, 17:40: Ballet-színházunk műsora, 18:35: Hangmezek, 19:10: Emlékkönyv, 19:30: Népi zene, 20:20: A Tartós békéért, népi demokráciáért c. lap ismertetése, 20:35: Táncczene, 21:30: Fűvőszene, 22:05: Szimfónikus zene.

Hétfő

KOSSUTH-RÁDIO

8:22: Műsorismertetés, 8:30: Zenekari hangverseny, 9:20: Orosz nyel-velek, 9:40: A Gyermekrádió műsora, 10:10: Dalok, 11: Operarészletek, 11:30: Kitárom karom, 11:50: Felhívás keringőre, 12:10: Operatrészletek, 12:45: Antikvárium, 13: Népdalok, 14:25: Utóór-híradó, 14:50: Heti zenés kalendárium, 15:40: Uj magyar dalok, 16: Fényszóró, 16:25: A dal születése, 16:40: Kósa György zongorázik, 17:10: A rádió válaszol falusi hallgatóink, 17:30: Egy falu — egy nőt, 18: Szabad pálya, 18:20: Kórusok, 18:40: Mi újság a tudomány és technika világában? 19: Jó munkáért — szép muzsikát! 20:20: Magyar operaből, 20:45: Machbet, Shakespeare drámája, 22:10: Tíz perc külpolitika, 22:20: Shakespeare Machbet c. drámájának folytatása, 23:20: Hazánk zenel életeiből.

PETŐFI-RÁDIO

6:50: Indulók, 14: Operarészletek, 15: Goldmark Szvit, 15:30: Találkozás, 16: Szív küldi szívnek szívesen, 16:30: A Szekszárdi Népi Zenekar játszik, 17: Romantikus kórusművek, 17:25: Filmzene, 18: Magyar-harmonikaegyesület műsorából, 18:30: Klarinétjáték, 19: Az épülő kommunizmus nagy országában, 19:30: Molnár Gábor útleírása, 19:50: Hangmezek, 20:20: Sport-híradó, 20:40: Táncczene, 21:10: Színes népi muzsika, 21:56: Zenekari hangverseny.

Kedd

KOSSUTH-RÁDIO

8:22: Műsorismertetés, 9: Kórusok, 9:15: Utóór-híradó, 9:40: Gyermekzene, 10:10: Szórakoztató zene, 11: Irodalom műsora, 12:15: Népi muzsika, 13: Tánccok hegedűre és zongorára, 13:30: Operatrészletek, 14:25: Hegedűverseny, 15: Operarészletek, 16: A Gyermekrádió műsora, 16:40: Vidéki énekeinkünk falusi hallgatóink, 17:30: A Magyar Rádió ajándék-műsora, 18: Hortobágy felszabadulása és 10 éves útja, 18:20: Szív küldi szívnek szívesen, 19:30: Jó munkáért — szép muzsikát! 20: Esti Hangos Híradó, 20:20: Basahalmától — Öspáterfőig, 20:40: Táncczene, 22:20: Magyar tájak dala, 23: Magyar előadóművészek hangversenye.

PETŐFI-RÁDIO

6:50: Keringő, 14: Népek dala, és kórusai, 15: Zenekari hangverseny, 15:30: Legényélet, 16: Színes népi muzsika, 17:03: Kódály: Szőlőszóna-tá gondokára, 17:30: Beszélő atlasz, 17:45: Táncczene, 18:30: Az épülő kommunizmus nagy országában, 19: Szórakoztató zene, 19:30: A Fővárosi Népi Zenekar játszik, 20: Zenekari hangverseny, 21: Donizetti: Don Pasquale. Opera három felvonásban.

Szerda

KOSSUTH-RÁDIO

8:22: Műsorismertetés, 8:30: Magyar operaből, 8:20: A Gyermekrádió műsora, 9:40: Daltanulás, 10:10: Emlékezés — Szabó Lujzára, 10:30: Ovodások műsora, 11: Hangverseny az ifjúság számára, 11:30: Filmzene, 12:15: Táncczene, 13: Régi fényképek Pipircsáról, 13:20: A Magyar Rádió népi zenekara játszik, 14:25: Utóór-híradó, 14:50: Werner Mária és Benke Miklós énekel, Lukács Pál érdemes művész énekel, Süm-játék, 15:20: Jászó utca, 16: Szimfónikus zene, 18:40: Kedves hallgatóink! 17:10: Nemzetközi kérdések, 17:25: Szív küldi szívnek

szívesen, 18: A virágzó mezőgazdaság útja, 18:30: Koczé Gyula és zenekara játszik, 19:15: Táncczene, 20: Esti Hangos Híradó, 20:20: Haydn kamaramuzsikája, 20:50: Aldj meg vitézséggel, 21:30: A Magyar Rádió énekkarának hangversenye, 22:10: Tíz perc külpolitika, 22:20: A Magyar Rádió szimfónikus zenekara játszik, 23:25: Ejj zene.

PETŐFI-RÁDIO

6:50: Csárdások, 14: Magyar muzsika, 14:40: Művészelemek, 15:40: Fall Leó műveiből, 16:20: Biróválasztás, 16:40: A Belügyminisztérium Népi Együttesének zenekara játszik, 17:20: Fiatalok emlékei, 17:45: Kamarazene, 18:30: Előadás, 18:50: Operatrészletek, 19:30: Az épülő kommunizmus nagy országában, 20: A Fodor-kamarakórus énekel, 20:20: Sport-híradó, 20:40: Operarészletek.

Csütörtök

KOSSUTH-RÁDIO

8:22: Műsorismertetés, 8:30: Zenekari hangverseny, 9:20: A kis iskolások műsora, 9:40: Zenélő doboz, 10:10: A Magyar Rádió népi zenekara játszik, 10:30: A Rádió népművelési híradója, 10:50: Indulók nagyzenekarra, 11:40: Berda József versei, 12:15: Népszerű Verdi-hangverseny, 13: Előadás, 13:20: Operatrészletek, 14:25: A Rádió Gyermek-újság műsora, 15:15: Népek zenéje, 15:30: Az épülő kommunizmus nagy országában, 16: Az Allami Népi Együttes énekkarának műsorából, 16:20: Két karcolat, 16:40: Szív küldi szívnek szívesen, 17:10: A rádió válaszol falusi hallgatóink, 17:30: Egy falu — egy nőt, 18: A mi népront-bizottságunk, 18:20: Operatrészletek, 19: Ifjúsági műsor, 19:30: Táncczene, 20: Esti Hangos Híradó, 21:37: Szülőink nevelésről.

PETŐFI-RÁDIO

6:50: Kórusok, 14: A Szófiai Rádió műsorából, 14:40: Népi zene, 15:10: Egyröl — másról, 15:30: Spanyol dalok és gitárzene, 16: Szív küldi szívnek szívesen, 16:30: Fiatalok zenéi újsága, 17:25: Népek dala és táncal, 17:50: Tíz perc tudomány, 18: Chopin zongoraműveiből, 18:30: Ujra egy nyár tündel, 18:40: Dallal a világ körül, 19:20: Szép esti muzsika, 20:15: Táncczene, 21:30: Sport-híradó, 21:50: Bolgár kórusok, 22:20: Zenekari hangverseny.

Péntek

KOSSUTH-RÁDIO

8:22: Műsorismertetés, 8:30: Színes népi muzsika, 9: Kórusok, 9:20: A debreceni lunatikus, 10:10: Zsolnai József hegedűl, 10:30: Oyodások műsora, 10:50: Az Okos Macskó, 11: Operarészletek, 11:30: A Lenzskij-ária, 11:51: Filmzene, 12:15: Magyar nóták és csárdások, 13: Táncczene a baráti rádiókból, 14:25: Utóór-híradó, 14:50: Dalok, 15:10: Gereblyés László műfordításai, 15:20: Operatrészletek, 16: Orosz nyelvlecke, 16:20: Fialatok sport-híradója, 16:40: Vonósnyegyes, 17:10: A sztálini tíz csapás, 17:30: Szív küldi szívnek szívesen 18: 300 000 tonna szén, 18:30: A Magyar Rádió népi zenekara játszik, 19: Külpolitikai kérdésekre válaszolunk, 19:15: Jó munkáért — szép muzsikát! 20: Esti Hangos Híradó, 20:20: Mozart-gut, 21:30: Sport-híradó, 22:10: Tíz perc külpolitika, 22:20: Táncczene, 22:50: Petőfi Sándor műveiből, 23: Ejj zene.

PETŐFI-RÁDIO

6:50: Budapesti ébresztő, 14: Részletek Erkel operából, 14:50: Vidéki népi zenekarok műsorából, 15:30: Őszi muzsika, 16: Szórakoztató zene, 16:40: Zenekari hangverseny, 17:30: Fiam bölcsőjénél, 18: Magyar muzsika, 18:30: Az épülő kommunizmus nagy országában, 19: Bolgár népi zene, 19:25: Előadás, 19:40: Csárdások, 20: Táncczene, 21: 900 millió... 21:30: Liszt-műveiből, 22:10: Az opera fejlődése.

Szombat

KOSSUTH-RÁDIO

8:22: Műsorismertetés, 8:30: Fűvőszene, 8:50: Szovjet operett-muzsika, 9:20: Utóór-híradó, 9:45: Népek dalaiból, 10:10: Delelőtt hangverseny, 11: Fiala művészek hangversenye, 11:30: A szervet áttöltés, 11:40: Ifjúsági kórusok énekelnek, 12:15: Szórakoztató zene, 13: Népdalok és csárdások, 13:40: Fűvőszene, 14:25: Liszt Ferenc Oroszországban, 15:20: Seta a rovarok világában, 15:40: Szív küldi szívnek szívesen, 16:02: Beethoven műveiből, 16:40: Kedves hallgatóink, 17:10: A Népművészeti Intézet műsora, 17:30: Szövetkezeti Híradó, 18: Egy falu — egy nőt, 18:30: Az épülő kommunizmus nagy országában, 19: A Magyar Rádió ajándék-műsora, 20: Esti Hangos Híradó, 21:30: Liszt-műveiből, 22:10: Az opera fejlődése.

PETŐFI-RÁDIO

6:50: Magyar filmzene, 14: Klasszikus francia operettek, 14:50: Az erdők népe, 16:20: Az opera mindenké, 16:20: Úszó kutatóintézet a Csendes-óceánban, 16:40: Táncczene, 17:10: Orosz nyelvlecke, 17:30: Hangmezek, 18: A csillag fénye, 18:30: Szív küldi szívnek szívesen, 19: Tíz perc közzgazdaság, 19:10: Katonakórusok, 19:40: Bolgár kamarazene, 20:20: Sport-híradó, 20:40: A Magyar Rádió ajándék-műsora, —

Ma tíz es Debrece... jelentősebb... tíz éve szab... Szovjet Had... cent a fasis... len 25 évig... Szovjet Had... badításával... város dolgoz... az új élet fo...

A győzelem... szabadít... Szovjet Had... után verték... sziszta hadser... tok maradv... szovjet kator... recenért. A... metője vörös... s a város m... nak azok a... adták Debre... bad és boldó... kításáért. M... hálával gond... felszabadító... Szovjetuniób... és szülő öltö... mert visszga... ezelőtt este... Debrecent.

Debrecent... sokszor foglal... seges csapat... századok alát... a németek v... ba, de az 194... zetes napokig... hódító sem h... kosai számár... első hadsereg... sereg Debrece... verfürdőt ref... is hadisarcot... legdrágábbat... nép, minden... ben életében...

Tíz évvel... recen történe... sza, lezárult... te, és megke... rosának és... nete. A Szov... hadittétel... városa szab... alól, hanem... arra is, hogy... dolgozó töme... is kezükbe v... irányítását.

Az elmúlt... cen dolgozói... valóban kezü... suk irányítás... alatt azonban... szüntelenül... tük a baráti... tását.

Tíz évvel... Debrece... emberén mé... bulés vett ep... tos korszak... 19-ével. De... azokban az... azt csak k... akkor...

Az első... annyit tudt... véget ért kö... bongó lármá... tünket közve... nul fenyeget... a rombadől... romból üze... bombázott u... és temetlet... káoszában a... ber a város... volna mond... teljesen eltű... a városból... laki is, hogy... alatt az ezer... város sebeit

tásában

göző parasztk... nészetesen to... tunk a termelők... ami gazdaságok... zert mindig nem... zert meglevő... nni akaró dol... szembeni el... tetni. Noha me... jk ezek az... csoportjainkat... eikül vegyünk... Helyes, ha a ló... nem szeretők... porttól. de na... útlesek — s a... nagy többsége... nem vétele. Ezen... ósen változtatni

ndenüti!

elmezetlenséget... nem használja... termelési leha... zael megbízatá... erint, ahol nagy... as, a lógás, a... teljesítése, ott... éssel van hiba... zetésen, az ey... hogy hol, mi... nteitük meg a... és biztosítják... öség határoz... ben végzendő

ésében bátran... a becsületes... dolgozók nagy... sületes — akar... gíteni nekünk... k vagy egyes... lkodásainak a

nyak, a lehető... gy ozekek a... val gyorsan ki... ez elsősorban... a másik.

g dolgozókkal... ny határozatait... bevonnai őket a... e.

g hogy megyénk... az aktívának... másolom, ami... gy egyelőrtünk... val, irányelv... nem kimélve... illetlel a ma... elytállunk, és... juk ezeket a... okat.

g helyeseljük a... g álláspontját... személyre való... hibák elköve... ell vonni. Nem... hanem a ma... asonló szellem... edni.

g etőség üléseinek... Megyénk dol... Vezetőség ha... eddig megtett... öleg fogadják... azoknak a szá... k a határozat

g gy kisgyűlések... ek ezrein vitas... értessük meg... Központi Vez... ak a helyessé... a helyességét.

g agitációt, pél... kérünk min... e különösen a

g ni megyénkben... oigozóval, hogy... oigozó népnük... előrejutásának... azért magunk... nek érdeke, a... összehozásának... jünk bátran a

g beszéde után... számosan sz... k között Szabó... özponti vezet-

A Magyar Népköztársaság Minisztertanácsának rendelete a racionalizálással kapcsolatos létszámcsökkentés során elbocsátott dolgozók helyzetének könnyítéséről

A létszámcsökkentés során elbocsátott dolgozóknak az új munkakörbe való elhelyezkedéssel járó átmeneti nehézségeik csökkentése érdekében a minisztertanács a következőket rendeli:

1. §
1. Annak a dolgozónak a részére, akinek munkaviszonyát az 1954. évi október 16. napja után a racionalizálással kapcsolatban felmondással megszüntetik, a vállalat illetményét kétszeres összegben köteles kifizetni.

2. §
Annak a dolgozónak a részére, akinek munkaviszonyát a racionalizálással kapcsolatban az 1954. évi július hó 1. napja és október hó 16. napja közötti időben történt felmondással szüntették meg és az 1954. évi október hó 16-án munkaviszonyban nem áll — kérelmére — köteles a vállalat a már korábban kifizetett felmondási illetménnyel azonos összeget kifizetni. A dolgozó azt, hogy elhelyezkedni nem tudott, a munkakönyv felmutatásával igazolja.

3. §
Annak a dolgozónak a részére, akit az 1954. évi július hó 1. napja után a racionalizálás végrehaj-

tása érdekében alkalmazott munkakörből alacsonyabb fizetéssel járó munkakörbe helyeztek, illetve helyeznek át, a vállalat köteles egyszeri bérkiegészítésként az áthelyezést megelőző hónapban elért teljes kereset és az új munkahelyén az első hónapban elért teljes keresete közötti különbözetet kifizetni.

4. §
1. A jelen rendelet hatálybalépése előtt racionalizálás miatt történt felmondás esetén a dolgozó munkakönyvébe „felmondás a vállalat részéről racionalizálás miatt” bejegyzést kell írni.

2. A jelen rendelet hatálybalépése előtt racionalizálás miatt történt felmondás esetén a dolgozó kérelmére a vállalat köteles a munkakönyvbe történt bejegyzést az 1. bekezdés szerint módosítani.

5. §
1. A jelen rendelet 1. 2. paragrafusának intézkedéseiből eredő költségeket a vállalat béralapjának a terhére kell elszámolni. A 2. paragrafusban említett bérkiegészítést, ha a dolgozót más vállalathoz helyezték, az áthelyező vállalat köteles kifizetni.

2. Jelen rendelet kihirdetése napján lép hatályba. MTI.

A tiszacsegei Kossuth tsz földjén éjjel-nappal szántanak, vetnek

Az igen kedvező időjárást kihasználva, lényegesen gyorsabb az őszi munka üteme, mint az előző héten volt. A tiszacsegei határban is élénkebb a munka. Jó példával jár elől a Kossuth tsz tag-sága. Éjjel-nappal szántanak, vetnek, hogy minél előbb földbe kerüljön az őszi mag. A tiszacsegei határban az őszi vetésnek 80 százalékát már elvégezték. Egyek sem hagyja magát, több mint 70 százalékra végeztek ott is a vetéssel.

Az egész polgári járás területén nagy a mozgás. A szombati jelentések arról számolnak be, hogy a megye területén a polgári járás fogja legelőbb befejezni az őszi vetést, ha továbbra is ilyen ütemben folyik a munka.

Ma határszemléket tartanak a megyében

A megyében az őszi munka gyorsítása, az elvégzett munka értékelése érdekében határszemléket tartanak. A termelési bizottságok, termelőszövetkezeti elnökök és mezőgazdászok bevonásával tartják meg a határszemléket. Szükséges nagyon ez a szemle, mert így legalább pontosabb tájékozódást kapnak a megyei irányító szervek az őszi munkák állásáról, de minden község vezetőségének is jó alkalom arra, hogy megtudja, kik maradtak el a munka végzésével, hol kell segítséget adni, hogy idejében földbe kerüljön a mag.

A határszemlék során értékelik a párosversenyzők eredményeit, a termelőszövetkezeti verseny állását is.

A püspökladányi gépállomáson 8 traktoros már teljesítette őszi tervét

Az élüzem püspökladányi gépállomás éves tervét október 10-re már teljesítette, sőt 100 normálholdnak megfelelő munkával túltejesítette. A gépállomás dolgozói közül 40-an már teljesítették a tervüket. A gépállomás már túlhaladta éves tervét.

Az őszi tervét a gépállomás 8 traktorosa fejezte be eddig. A földesi határban a napraforgónak 100, a kukoricának 85 százaléka van betakarítva s a termésbetakarítással egyidőben ha-

mar letakarítják a termést, utána mehet az eke.

12 egyénileg dolgozó paraszt kérte felvételét a komádi Kossuth tsz-be

A komádi Kossuth termelőszövetkezetben a fiatalok, a 19 éves Diószegi Zoltán vezetésével igen jó munkát végeznek az őszi betakarításnál. A fiatalok mindent ott vannak, ahol szorgos a munka. Diószegi Zoltán DISZ titkár személyes példával jár elől. Eddig már 460 munkaegységet szerzett. Szívós Mihálynak 354, Kaszanyi Bélának 344 a munkaegysége eddig.

A fiatalok jó munkájának meglátszik az eredménye, még a 17 éves Török Zsuzsa is 180 munkaegységet szerzett.

A fiatalok vállalták, hogy 150 köbméter silót készítsenek terven felül az állatok átteleltetéséhez. A jó munkának vonzó ereje van. Az egyénileg dolgozó parasztlátva a lelkes munkát, felkeresik a szövetkezetet és egyre többen jelentik be, hogy az új gazdasági évben szeretnének a Kossuthban dolgozni. Október első hetében 12 egyénileg dolgozó paraszt kérte felvételét a termelőszövetkezetbe.

MUNKÁBAN

az új tanácstagjelölt

Pénteken este Bogár József hajdúszovátai egyénileg dolgozó paraszt házánál mintegy harmincötven gyűlte össze, hogy megbeszéljék kit jelöljenek ebből a körzetből a községi tanácsba. Csóka Lajos, a népront-bizottság tagja rövid beszédében ismertette, milyen nagy megítéssel és milyen nagy felelősség társul a választókerület képviselői felé. A községi tanácsban, Mészáros György, a jelölő bizottság elnöke, Csóka József 7 holdas egyéni dolgozó parasztot javasolta a jelölő gyűlésen az új községi tanácsba. Csóka Józsefet mindenki ismeri a kerületben jó munkájáról, ezért egyhangúlag foglaltak állást a jelölése mellett.

Csóka József már meg is kezdte a tevékenységét a választókerületben. Ott a jelölő gyűlésen támogatásra, közös összefogásra hívta fel a megjelenőket. Arról beszélt, hogy a választókerületbe tartozó Wessélyny utcát közös erővel rendbe kellene hozni, le kellene vezetni a vizet, és feltölteni a lapályos részeket, mert eddig bizony a községi tanácsnak kevés gondja volt rá. A megjelentek egyhangúlag vállalták, hogy részt vesznek a munkában, Csóka József pedig azt vállalta, hogy meglátogatja mindazokat, akik a választókerületből nem voltak ott a gyűlésen, és meghívja őket, hogy a közeli napokban már megkezd-hessék a munkát.

A DISZ Központi Vezetőségének felhívása a magyar ifjúsághoz a fémgyűjtésben való részvételre

Ifjúmunkások, dolgozó parasztfiatalok, diákok, úttörők! Ismét vasat, szinesfémeket kérnek a kohók, ismét várja az ország lelkes munkatőit! A minisztertanács határozata értelmében októberben gyártakaritást, majd novemberben fémgyűjtő hónapot tartunk.

Ifjúságunk találdékony és ötletes munkája hagyományossá vált az eddigi fémgyűjtések során, s a fiatalok az ócskavas és szinesfém soktízezer tonnát adták népgazdaságunknak. Száz és száz olyan traktor szántja már a földeket, amelyeknek nyersanyagát ifjúmunkások, diákok és parasztfiatalok, úttörők adták népnünknek.

Most ismét, mint a múltban annyiszor, szükség van az ifjú lelkesedésre és talpraesettségre. Ahhoz, hogy meglegő gazdasági nehézségeinket leküzdjük, s népiünk jólétét lankadatlanul fokozzuk, iparunknak jelentős mennyiségű nyersanyagra van szüksége. Az elheverő ócskavas és szinesfém összegyűjtésével elő tudjuk segíteni, hogy több gépet és több közszükségleti cikket tudnak készíteni gyáraink.

A DISZ Központi Vezetősége felhívással fordul hozzátok, magyar fiatalokhoz: szívvel, lélekkel vegyetek részt a fémgyűjtő hónap nagy munkájában. Lépjétek nemes versenybe a megyei, járási bizottságok, a városok és kerületek, az iskolák, intézmények és ipari tanuló intézetek, üzemek és falvak DISZ szervezetei. A DISZ Központi Vezetősége értékes ajándékokkal jutalmazza a legjobb fémgyűjtő fiatalokat és a szervezeteiket.

Szűlessen ezer és ezer új ötlet a fémgyűjtő hónap során. A DISZ szervezetek karolják fel a fiatalok és úttörők kezdeményezéseit, lelkes és járadhatatlan munkával vigyék győzelemre a fémgyűjtő hónap ügyét.

Ifjúságunk lelkes munkájára, segítő készségére, hagyományainkhoz híven számítunk.

Előre a fémgyűjtő hónap sikeréért!
Dolgozó Ifjúság Szövetsége
Központi Vezetősége

„Vízfejekte”

NINCS SZÜKSÉG!

Néhány hónappal ezelőtt jelent meg a rendelet a racionalizálásról, de a végrehajtás terén lényegében még nem sok történt. Ami történt, az sem megnyugtató módon. Sokak panasza hallatszik el a szerkesztőségbe a lélektelen elbocsátásokról, a rosszul értelmezett átcsoportosításokról, vagy arról, amikor a leépítés során csak hivatalosgedet, adminisztratív portást küldenek el állásukból. Ott hagyunk ellenben — mondjuk ki nyíltan — „vízfejeket”, — akikre lényegében semmi szükség sincsen, akik nehezítik a gyorsabb ügyvitelt, növelik az amúgy is nagyra nőtt bürokráciát, és akiknek szociális körülményeik is jók, családjukban többen vannak még jól jövedelmező állásban. Ahol így hajlítják végre a leépítést, (és tegyük hozzá, hogy sok helyen, a felsőbb szervekben: minisztériumokban, trösztöknel, egyebütt) — ott éppen fordítva értelmezik a feltétlenül szükséges intézkedést. Erről néhány példa.

A Földművelésügyi Minisztériumban sem megy ez másképpen. Volt a megyei tanácsnál egy földbirtokrendezési csoport. Hét emberből állt, de egyik napról a másikra meg kellett ezt is szüntetni. Az a határozati utasítás, amely a megszüntetéséről szólt, ugyanaz arról is intézkedett, hogy a megye járásaiban állítsanak fel földbirtokrendezési csoportokat, és erre denek el állásukból. Ott hagyunk ellenben — mondjuk ki nyíltan — „vízfejeket”, — akikre lényegében semmi szükség sincsen, akik nehezítik a gyorsabb ügyvitelt, növelik az amúgy is nagyra nőtt bürokráciát, és akiknek szociális körülményeik is jók, családjukban többen vannak még jól jövedelmező állásban. Ahol így hajlítják végre a leépítést, (és tegyük hozzá, hogy sok helyen, a felsőbb szervekben: minisztériumokban, trösztöknel, egyebütt) — ott éppen fordítva értelmezik a feltétlenül szükséges intézkedést. Erről néhány példa.

A minisztertanács legutóbb határozatot hozott a Hajdú-Bihar megyei Beruházási Igazgatóság megszüntetéséről. Helyes volt, szükség volt erre a rendelkezésre. Ellenben mi történt? Azzal kezdődött a racionalizálás, hogy elbocsátották a Beruházási Igazgatóság három adminisztrátorát, — a további harmincnégy dolgozót pedig a minisztertanács határozott utasítására Hajdú-Bihar megye tanácsa kénytelen volt alkalmazni. A megyei tanács felelős vezetői határozottan kijelentették, hogy ők figyelembevéve a takarékosági rendeletet — „csupán” huszonhárom dolgozóra tartanak számot a megszünt Beruházási Igazgatóságtól. Bejelentették ezt írásban, szóban, telefonon, hivatalosan. Jött viszont fentről a dörgedelem, s mit volt mit tenni — irászfalt kellett keresni mind a harmincnégy dolgozónak.

Es ismét a Földművelésügyi Minisztérium... Tegnap hallottuk a megyei pártaktíván Barczi Gyula elvtárs, a megyei pártbizottság első titkárának referátumában: közel három éven át kérte a megyei tanács a Földművelésügyi Minisztériumtól, hogy egy halászati előadó alkalmazhasson. A negyedévénként megismételt kérésre mindig ugyanaz volt a válasz: nem lehet. Pedig — indokolták a megyénél — komoly segítséget nyújthatna a termelőszövetkezeteknek a halastavak létesítésénél, a halállomány növelésénél. Nem és nem — így a minisztérium. A csoda ellenben mégis bekövetkezett. Jóval a racionalizálási rendelet megjelenése után. De azon még nagyobb volt a csodálkozás Hajdú-Bihar megye tanácsánál, hogy a Földművelésügyi Minisztérium a rendelet kiegészítésére nem egy, — hanem egyszerre két halászati előadó alkalmazását engedélyezte! A második alkalmazása pedig felesleges pénziadást jelent!

Szigorúan büntessék meg azokat, akik így fordítják visszajára a dolgozó nép életszínvonalá emelése érdekében hozott rendeletet. Olyan emberek kerüljenek helyükbe, akik bátran, határozottan, hazánkért, népnünkért cselekszenek!

117 200 NYEREMÉNY a tatabányai sorsoláson

A II. Békekölcson ötödik sorsolásán, amelyet október 26—29 között a tatabányai Népházban tartanak, csupán nyereménnyel 117 200 kötvényt sorsolnak ki 47 844 800 forint értékben.

A nyeremények mellett 93 700 kötvényt névértékben sorsolnak ki. A II. Békekölcson ötödik sorsolásán összesen 210 900 kötvényt sorsolnak ki 64 564 150 forint értékben.

